

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/3/2013
Identifikačné číslo spisu:	1009201875
Dátum vydania rozhodnutia:	12.03.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1009201875.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobkyne: X.S., XXX XX L., proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Drieňová 22, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. SVS-230-2009/02156/TMC zo dňa 18. novembra 2009, konajúc o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 252/2009-64 zo dňa 26. októbra 2012,

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 252/2009-64 zo dňa 26. októbra 2012 p o t v r d z u j e.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-230-2009/02156/TMC zo dňa 18.11.2009.

Uvedeným rozhodnutím žalovaný zamietol jej odvolanie a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Obvodného úradu v Žiline č. 2009/02976/556,557/2KR zo dňa 15.07.2009, ktorým bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustila tým, že ublížila na cti poškodenému G. C., keď mu dňa 04.02.2009 okolo 15.00 hod. nadávala do „zbojníkov“ a priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustila tým, že narušila občianske spolunažívanie vyhrážaním sa ujmom na zdraví a hrubým správaním, keď dňa 04.02.2009 okolo 15.10 hod. z dvora pri svojom dome mala vykriknúť na G. C., že dostane na „piču a že nájdu bandu, ktorá im dá nakladačku“ a bola jej uložená pokuta vo výške 10 € a povinnosť uhradiť trovy správneho konania vo výške 16 €.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že posúdenie konania žalobkyne nedáva pochybnosti o tom, že správne orgány rozhodli v súlade so zákonom č. 372/1990 Zb. a argumentáciu žalobkyne treba považovať za účelovú, s úmyslom zbaviť sa zodpovednosti za spáchaný priestupok. Zo zápisníc o z výsluchov vyplynulo, že syn žalobkyne potvrdil na nahrávke matkin hlas, ktorý hovorí o „base“ a z nahrávky je jasne a zreteľne tento hlas identifikovateľný (tón, intonácia, zafarbenie) aj v ďalších slovách, ktoré sa jej kladú za vinu. Svedkovia, manželia G. vypovedali, že sa najmenej 5-6 rokov nedostali so žalobkyňou do konfliktu a po vypočutí nahrávky zhodne uviedli, že sa ich hádka netýka. Samotný dátum incidentu žalobkyňa nijako dôveryhodne nevyvrátila a ani ostatné jej námietky sa neosvedčili ako pravdivé. Od počiatku priestupkového konania neprejavila dostatočnú vôľu spolupracovať so správnym orgánom na preukázaní svojej nevinu, a preto súd nemohol zohľadniť jej názor o vykonštruovanej pomste poškodeného.

Výrok o náhrade trov konania odôvodnil ustanovením § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a neúspešnej žalobkyňi náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhla napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušiť z dôvodu, že z priestupku sa necíti byť vinnou a nie je pravdou, aby nadávala G. C.. Uvedené výroky vyriekla na adresu svojej sestry a jej manžela B. G., ktoré potom G. C. využil a zneužil, nezákonne vyhotovil nahrávku, ktorú potom správne orgány použili ako dôkaz bez jej súhlasu. Taktiež nie je pravdou tvrdenie jej sestry a švagra o tom, že medzi nimi neboli konflikty, pretože keď občas navštívia rodičovský dom pohádajú sa, lebo švagor sa pričínil o to, že jej manžel bol vo väzení. Skutočnosť, že syn poznal na nahrávke jej hlas ešte neznamená, že mala nadávať G. C., ktorý ako policajt zneužíva svoje postavenie.

Žalovaný sa v písomnom vyjadrení k odvolaniu stotožnil s odôvodnením rozsudku krajským súdom a zotrval na vyjadrení k podanej žalobe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že dňa 04.02.2009 podal Obvodnému oddeleniu Policajného zboru Kysucké Nové Mesto G. C. návrh na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ublíženia na cti podľa § 49 ods. 1 písm. a / zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustila žalobkyňa tým, že mu v mieste trvalého bydliska nadávala hanlivými slovnými výrazmi, uvedenými v tomto návrhu.

X.S. pri svojej výpovedi dňa 15.07.2009 ku skutku, ktorého sa mala dopustiť uviedla, že všetko je klamstvo a poprela, že mala povedať G. C. slová, ktoré sú jej kladené za vinu. Preto je jeho výpoveď a výpoveď jeho manželky nepravdivá. Namietala, že správanie G. C. naznačuje akoby ju chcel dostať do „basy“ a je preto možné, že mu to vytýkala.

Na základe zistených skutočností prvostupňový správny orgán, Obvodný úrad Žilina, odbor všeobecnej vnútornej správy, rozhodnutím č. 2009/02976/556, 557/2KR zo dňa 15.07.2009 podľa § 76 ods. 1 písm. c/ zákona priestupkoch uznal X.S. vinnou zo spáchania priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustila tým, že urazila na cti G. C., bytom L., keď mu dňa 04.02.2009 okolo 15.00 hod. z dvora pri svojom dome č. XXXX v obci L. nadávala do zbojníkov,

a priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustila tým, že narušila občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmou na zdraví a hrubým správaním, keď dňa 04.02.2009 okolo 15.10 hod. z dvora pri svojom dome v obci L. vykrikala na G. C., že „dostane na pľu, a že nájde bandu, ktorá im dá nakladačku“.

Za spáchanie týchto priestupkov uložil správny orgán žalobkyni podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a § 49 ods. 2 sankciu, pokutu vo výške 30 € a povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 €.

O odvolaní žalobkyne rozhodol žalovaný, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov (ďalej len „žalovaný“) rozhodnutím číslo: SVS-230-2009/02156/TMC zo dňa 18.11.2009 tak, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, preto najvyšší súd v rámci odvolacieho konania skúmal aj konanie, ktoré mu predchádzalo najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 49 ods. 1 zákona o priestupkoch priestupku sa dopustí ten, kto

a) inému ublíži na cti tým, že ho urazí alebo vydá na posmech,

d) úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Skutková podstata priestupku je charakteristická štyrmi obligatónnymi znakmi, ktorými sú subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka. Na objasnenie a sankcionovanie priestupku musia byť obligatórne naplnené a zistené kumulatívne. V prípade, že by čo i len jeden znak skutkovej podstaty nebol objasnený, nemožno hovoriť o priestupku. Ak pri niektorej časti skutkovej podstaty existujú pochybnosti o jej existencii a nebola preukázaná nadovšetko pochybnosť, uplatní sa zásada in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného).

Podľa § 32 ods. 1, 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o priestupkoch, za priestupok možno uložiť sankciu - pokutu.

Pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní (§ 12 ods. 1 zákona o priestupkoch).

Podľa odseku 2 tohto ustanovenia, za viac priestupkov toho istého páchatel'a prejednávanych v jednom

konaní sa uloží sankcia podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na priestupok najprísnejšie postihnutelný.

Pokutu možno uložiť do 33 €, ak neustanovuje osobitná časť tohto zákona alebo iný zákon vyššiu pokutu (§ 13 ods. 1 zákona).

Odvolačný súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v rozhodnutí obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, a s poukazom na logické argumenty a relevantné právne závery uvedené v odôvodnení prvostupňového rozsudku, s ktorými sa stotožňuje a nadbytočne ich opakovať nebude, na doplnenie dodáva.

Pri zisťovaní stavu veci vo vzťahu k skutkom zo dňa 04.02.2009 sa nepreukázala obrana tvrdená žalobkyňou. Spáchanie skutkov jej bolo preukázané. Slová adresované G. C. boli hanlivé a vulgárne.

Najvyšší súd mal z prepisu videonahrávky skutku žalobkyne, i zo samotnej nahrávky na CD nosiči (súčasť administratívneho spisu) preukázané, že žalobkyňa o použití kamery pred slovným útokom na G. C. vedela a na možnosť zaznamenania jej slovného prejavu bola upozornená. Výplýva to z jej reakcie „ja ti dám kameru“. Na základe týchto okolností dospel najvyšší súd k záveru, že nešlo o prejavy súkromnej povahy, t.j. neadresné nadávky v súkromí. Naopak išlo o adresný prejav, ktorý bol vykonaný v prítomnosti G. C. a na možnosť jeho zaznamenania bola upozornená. V konaní nebolo preukázané, že by kamera bola umiestnená v súkromných priestoroch žalobkyne.

Okolnosti zaznamenania slovného prejavu žalobkyne nenasvedčujú zásahu do jej súkromného života a porušeniu čl. 19 ods. 2, 3 Ústavy SR a čl. 16 ods. 1 Ústavy SR. Právo na súkromie žalobkyne v danom prípade bolo v strete s právom G. C. na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti a dobrej povesti v zmysle čl. 19 ods.1 Ústavy SR. Najvyšší súd v zmysle čl. 152 ods. 4 Ústavy SR nezistil v aplikácii správnych predpisov a procesných postupov žalovaným rozpor s uvedenými základnými právami, resp. nesprávne vyhodnotenie balansu medzi základnými právami.

Pretože v postupe a rozhodnutí žalovaného správneho orgánu nebolo zistené porušenie zákona, odvolací súd nemal dôvody na pochybnosti naznačené žalobkyňou. Ak platí zásada, že priestupok musí byť spoľahlivo zistený a preukázaný danej osobe, senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že správne orgány prvého aj druhého stupňa pri dokazovaní zohľadnili všetky dôkazy, ktoré v konaní o priestupku zadovážili, sporné a spochybnené i objasnili spôsobom v súlade s právom, a vyhodnotili ich z hľadiska pravdivosti a dôležitosti v zmysle ustanovenia § 34 ods. 5 správneho poriadku.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 252/2009-64 zo dňa 26.10.2012 ako vecne správny potvrdil.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobkyňu, ktorá nemala úspech v odvolacom konaní nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov členov senátu 2:1 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.